

Література

1. *Кремінь В.Г.* Освіта і наука України. Шляхи модернізації. — К., 2003.
2. *Мороз О.Г., Падалка О.С., Юрченко В.І.* Педагогіка і психологія вищої школи: Навчальний посібник / За заг.ред. О.Г. Мороза. — К.: НПУ, 2003. — 267с.
3. *Підкурганна Г.О.* Педагогічний менеджмент у діяльності викладача вищої школи // Освіта і управління — 1998. — №2.

Бірюк О. Г., канд. екон. наук, доц.,
Яременко М. І., асистент,
кафедра обліку, аналізу та аудиту в АПК

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

В умовах існуючих форм навчання, що традиційно склалися у вищих навчальних закладах, перед педагогами постає ряд проблем, основна з яких — пасивне засвоєння матеріалу. Тобто, в ході навчального процесу, студенти, отримуючи інформацію, не вміють здобувати її самостійно і правильно застосовувати знайдене та вивчене. Крім того, одним із основних завдань педагога є підготовка кваліфікованого спеціаліста, здатного працювати в колективі, приймати правильні управлінські рішення і швидко реагувати на зміни ринкової кон'юнктури. На нашу думку, для виконання поставлених завдань доцільно впроваджувати в навчальний процес так звані інтерактивні методи навчання.

Етимологія слова: походить від англ. interact «взаємодіяти», тобто перша частина — від лат. inter — «між», а друга — від actus «діяти». Інтерактивна технологія навчання — це така організація навчального процесу, за якої неможлива неучасть студентів у колективному взаємодоповнюючому, заснованому на взаємодії всіх його учасників у процесі навчального пізнання: або кожен має конкретне завдання, за яке він повинен публічно прозвітувати, або від його діяльності залежить якість виконання поставленого перед групою завдання [1].

Інтерактивний — той, що знаходиться у взаємодії чи в режимі діалогу з кимось. Тобто інтерактивні методи орієнтовані на більш широку взаємодію студентів не лише з викладачем, але й один з одним. Основними елементами інтерактивних занять є спеціальні завдання, що виконуються студентами. Важливою ознакою саме інтерактивних завдань є те що студенти в процесі виконання не скільки повторюють пройдене, стільки вивчають новий матеріал. До переваг таких методів навчання слід віднести підвищення ККД навчального процесу. Як відомо на слух, тобто на лекціях студенти засвоюють 5—10 % інформації, під час дискусії — 50 %, під час практики — 75 %, а при застосуванні своїх знань і передачі їх іншому — 90 % [1]. Тобто ефективність таких занять стає на порядок вищою, адже студент із об'єкта перетворюється на суб'єкт навчання, стає активним учасником власного навчання та розвитку.

Інтерактивні методи навчання загалом можна поділити на групові та фронтальні. Перші означають роботу студентів у малих групах (3—5 осіб), а другі — загальну роботу всієї аудиторії. Для підвищення мотивації та активності студентів у навчальному процесі ми пропонуємо використовувати такі групові методи, як: робота в парах, робота в малих групах, акваріум. Серед фронтальних найбільш корисними є: експрес контроль, мікрофон, мозковий штурм, мозаїка.

Для успішного застосування інтерактивних методів навчання потрібно створити доброзичливу атмосферу в колективі і постійно її підтримувати. Також потрібно пам'ятати декілька правил: студент — це особистість; думка кожного важлива; ми всі — партнери; обговорюємо сказане, а не студента; говори чітко, ясно, красиво; вислухав, висловився, вислухав; умій погодитися і не погодитися.

Ми вважаємо, що такі методи навчання не лише збільшують цікавість студента до навчального заняття, але й сприяють соціалізації особистості. Тобто у фіналі навчального процесу ми отримуємо не лише спеціаліста, але й гарного колективного гравця, що забезпечить додаткові переваги при влаштуванні на роботу.

Література

1. *Пометун О.І., Пироженко Л.В.* Сучасний урок . Інтерактивні технології навчання: Наук.-метод. посібник. — К.: Видавництво А.С.К., 2004. — 192 с.